

ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΑ ΡΗΜΑΤΑ

1. φέρω

Ο ενεργ. αόρ. **ἀΐ ἤνεγκα** έχει εύχρηστους όλους τους τύπους, εκτός από τη μετοχή και το β΄ εν. της προστακτικής.

Ο ενεργ. αόρ. β΄ **ἤνεγκον** έχει εύχρηστους τύπους:

Οριστ. μόνο το **ἀΐ εν.** και μόνο σύνθετο **διήνεγκον**

Υποτ. **ἐνέγκω** κτλ.

Ευκτ. **ἐνέγκοιμι** κτλ.

Προστ. **ἔνεγκε** - **ἐνεγκέτω** μόνο

Απαρ. **ἐνεγκεῖν**

Μετ. **ἐνεγκών**

2. λέγω

Ο ενεργ. αόρ. **ἀΐ εἶπα** έχει εύχρηστους τύπους:

Οριστ. β΄ εν. **εἶπας**, β΄ πληθ. **εἶπατε**

Ευκτ. **ἀΐ πληθ. εἶπαιμεν**

Προστ. β΄ πληθ. **εἶπατε**

Ο ενεργητ. αόρ. β΄ **εἶπον** δεν έχει β΄ πληθ. της οριστ. αλλά παίρνεται από το **εἶπα**.

3. εἶμι

Αναπληρώνει ορισμένους χρόνους και εγκλίσεις του ρήματος **ἔρχομαι**: στην οριστική χρησιμεύει ως μέλλοντας, στην υποτακτική και προστακτική ως ενεστώτας και στην ευκτική, το απαρέμφατο και τη μετοχή άλλοτε ως ενεστώτας και άλλοτε ως μέλλοντας. Ο παρατατικός του αναπληρώνει τον παρατατικό του **ἔρχομαι** (ο παρατατικός **-ηρχόμην** απαντά μόνο σύνθετος).

4. ἵστημι-ἵσταμαι

Ο παρακ. **ἔστηκα** και ο υπερσυντ. **εἰστήκειν** έχουν σε ορισμένα πρόσωπα και δεύτερους τύπους από το αδύνατο θέμα **στά-**. Έτσι σχηματίζονται οι τύποι:

Οριστ. Παρακ. **ἔστηκα**, **-κας**, **-κε**, **-καμεν**, **-κατε**, **-κασι** και **ἔσταμεν**, **ἔστατε**, **ἔστᾱσι** (από το **ἐ-στά-ασι**).

Απαρ. Παρακ. **ἔστηκέναί** και **ἔσταναι**.

Μετ. Παρακ. **ἔστηκώς**, **-κνῖα**, **-κός** και **ἔστώς**, **ἔστώσα**, **ἔστώς** και **ἔστός** (γεν. **ἔστώτος**, **ἔστώσης**, **ἔστώτος**).

Οριστ. Υπερσ. **εἰστήκειν**, **-κεις**, **-κει**, **-κεμεν**, **-κετε**, **-κεσαν** και **ἔστασαν**.

5. ἀποθνήσκω

Ο παρακ. **τέθνηκα** (= έχω πεθάνει, είμαι νεκρός) εκτός από τους κανονικούς τύπους έχει και τους ακόλουθους τύπους κατά τα ρήματα σε -μι:

Οριστ. Παρακ. **τέθναμεν, τέθνατε, τεθνᾶσι**

Απαρ. Παρακ. **τεθνάσαι**

Οριστ. Υπερσ. **ἐτέθνασαν**

Μετ. Παρακ. **τεθνεῶς** (γεν. -ῶτος), **τεθνεῶσα** (γεν. -ώσης), **τεθνεῶς** ή **τεθνεός** (γεν. -ῶτος).

6. βαίνω

Ο παρακ. **βέβηκα** (= έχω βαδίσει) εκτός από τους κανονικούς τύπους έχει και τους ακόλουθους τύπους κατά τα ρήματα σε -μι:

Υποτ. γ' πληθ. **βεβῶσι**

Μετ. Παρακ. **βεβῶς, -ῶσα, -ῶς**

7. κτάομαι -ῶμαι

Οριστ. Παρακ. **κέκτημαι** και **ἔκτῃμαι**

Υποτ. Παρακ. **(κ)ἔκκτημένος ᾧ** κτλ. και μονολεκτικά **κεκτῶμαι**, γ' εν. **κεκτῆται**, β' πλ. **κεκτῆσθε**

Ευκτ. Παρακ. **(κ)ἔκκτημένος εἶην** κτλ. και μονολεκτικά **κεκτῆμην**, **κεκτῆο**, **κεκτῆτο** κτλ.

Προστ. Παρακ. **κέκτησο**

Απαρ. Παρακ. **κεκτῆσθαι**

Μετ. Παρακ. **(κ)ἔκκτημένος**

Οριστ. Υπερσ. **ἐκεκτῆμην**

8. μυμνήσκω

Έχει παρακ. με σημασία ενεστώτα **μέμνημαι** (= θυμούμαι).

Υποτ. Παρακ. **μεμνῶμαι, -ῆ, -ῆται**, κτλ.

Ευκτ. Παρακ. **μεμνήμην, -ῆο, -ῆτο** κτλ.,

Οριστ. Υπερσ. **ἐμεμνήμην** (με σημασ. πρτ.)

9. ῥιγῶ (= με πιάνει ρίγος, κρυώνω)

Έχει χαρακτήρα ω (θ. ῥιγω-) και για τούτο, όταν συναιρείται, έχει **ω** και **φ**, όπου τα ρήματα σε -ῶ έχουν **ου** ή **οι** (δηλ. συναιρεί το χαρακτήρα ω με το επόμενο φωνήεν των (ολικών) καταλήξεων παντού σε **ω** και **φ**):

Οριστ. Ενεστ. **ῥιγῶ, ῥιγῶς, ῥιγῶ, ῥιγῶμεν, ῥιγῶτε, ῥιγῶσι(ν)**

Υποτ. Ενεστ. **ῥιγῶ, ῥιγῶς, ῥιγῶ** κτλ.

Ευκτ. Ενεστ. **ῥιγῶην, ῥιγῶης, ῥιγῶη** κτλ.

Προστ. Ενεστ. **δεν έχει**

Απαρ. Ενεστ. **ῥιγῶν**

Μετ. (ῥιγῶ-ων) **ῥιγῶν**, γεν. ῥιγῶντος

Οριστ. Παρατ. **ἔρριγῶν, ἔρριγῶς, ἔρριγῶ, ἔρριγῶμεν, ἔρριγῶτε, ἔρριγῶν**